

BALDER

Dagens lunch 60,-
 Alla tillagningar söndag tillagningar måndagströsk och kaffe
 Catering
 Ring så lagar vi

Tel: 520 140 42

Vi tackar våra sponsorer
för deras stöd

Bosses
BÅT-EL
 I NYNÄSHAMN

ELUTRUSTNING FÖR BÅT OCH MARINA
 BESIKTNINGAR
 UTBILDNING 08-53044757/070-5214439

KerstinsTaxi

- ▶ Moderna turistbussar
- ▶ Rullstolsbussar
- ▶ Guidade turer

i branschen sedan 1972

Läs gärna mer om oss på
www.kerstinstaxi.nu
 eller ring oss på 08-530 430 10

SKEPP O'HOJ

Nr 4

November 2012

I detta nr:

- Ordföranden har ordet
- Soppkvällen 26 sept
- Besök på 4.sjöstriflj
- Regionmötet 18 okt
- Soppkvällen 25 okt
- Marinstugan

Flottans mäns avdelning 11, Nynäshamn

Ordförande: Kjell Johansen	08-520 182 10
Mob	0706-41 35 53
Vice ordf. : Bo Schagerberg	08-530 447 57
Mob	0705-21 44 39
Sekreterare: Rune Stang	08-520 305 55
Mob	0703-69 29 38
Kassör: Karl-Erik Hedberg	08-500 845 17
Mob	0730-43 22 59
Ledamöter: Tord Börjesson	08-520 273 61
Mob	070-764 06 79
Gunnar Angerby	08-520 129 35
Eron Wérsen	08 520 155 54
Mob	0705-27 03 32
Suppleanter: L-Å Svenheden	08-520 393 15
Mob	0737-18 37 56
Nils Ljungberg	08-520 306 10
Mob	0703 25 09 32

Adress: FM avd 11 NYNÄSHMN
c/o Kjell Johansen
Båtsmansvägen 13
149 31 NYNÄSHAMN
k.r.johansen@tele2.se

Kassör: FM avd 11 Nynäshamn
c/o K-E Hedberg
Nynäsvägen 17A
149 40 NYNÄSHAMN

Postgiironr: 28 21 05 - 6

produktion: st-media
R Stang
Skogsv 4
148 30 ÖSMO
Tfn 08-520 30 555
Mob 070-369 29 38
e-mail: st-media@telia.com

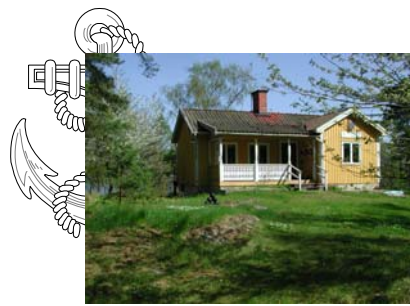
MARINSTUGAN

Först måste jag slå fast att vi är lyckligt lottade, som kan disponera den stuga vi har. När man träffar representanter från andra föreningar och hör vilka besvär man ibland har med myndigheter och organisationer för att få behålla eller uppfylla villkor som ställs, är vi glada att våra bekymmer inskränker sig till underhållsarbeten. Vilken lång mening det blev!

Det har inte hänt så mycket sedan vårt förra O'Hoj utan vi planlägger nu för de inomhusarbeten vi skall göra under vintern. Det gäller värmeanläggningen och målning. Vi har isolerat bättre under huset för kylan, men för säkerhets skull kommer vi att stänga av vattnet under den kallaste perioden.

Vi kommer tillbaks till våren med ny arbetsdag som vi lägger in tillsammans med en värfest så vi inte jobbar ihjäl oss. Om detta kan du läsa på vår hemsida.

Vi har varit lite lata med en höstbild på vår hemsida men någon riktigt bra höstbild har inte velat infinna sig. Men håll utkik förr eller senare har vi en och då byter vi. Information kommer vi i alla fall att lägga ut under Marinstugan och vad som händer där.

Ni är alltid *Välkomna*
att besöka stugan

**FLOTTANS MÄNS LOKALFÖRENING 11
I NYNÄSHAMN**

med hjälp av det som då kallades knallsvepning. Svepet bestod av en serie krutstubiner med olika längd och som avslutning en trotylkropp. Under klart skepp ropade jag flyganfall. Jag hade förberett en pyts med en knalls-

vepsladdning som jag ställde på stålplattan vid sveplussen och tände på. Tyvärr så hoppade pytsen åt sidan och in över trädäcket innan trotylkroppen exploderade. Tack vare pytsens konstruktion blev det dessutom riktad sprängverkan nedåt. Det blev hål i däck och demolering av skeppskockens bing. Tyvärr så förvandlades också de värnpliktigas förråd av porrtidningar till pappersmakulatur. Jag avhöll mig

en viss tid att vistas på just det fartyget.

Men skam den som ger sig. Under en stridsmässig övning hade jag beställt målflyg. Vi skulle gå i svepformering med flyganfall förifrån. Samtidig eldöppning skulle ske när alla tre fartygen hade fångat målet (en naiv tanke så här efteråt). Men allt lyckades och jag beordrade "Öppna elden" Jag ser spårlysen rusa iväg mot målet och tänker vad bra vi är. Då plötsligt ser jag ett Lansenplan göra en dykning in mot målet. Jag blundar, skriker eld upphör och ser framför mig ett nedskjutet Lansenplan. Det räcker väl med Humlan. Vilka rubriker. Känner du Rolf Blomqvist? Nej men var det inte han som sköt ner en Lansen för länge sedan? Tack och lov så missade vi. PS vi missade målet också DS.

Red anm:

Att få med alla galenskaper i ett och samma nummer av tidningen går inte, varför ni får väna till nästa nummer av O´Hoj på fortsättningen av vad Rolf berättade denna soppkväll . Han har även ställt i utsikt att det kan komma en del annat läsvärt som kan komma att roa/förskräcka läsarna.

Ordföranden har ordet

Hallå alla vänner i Flottans Män! Sommaren försvann och hösten är här. Ännu har inte vintern slagit till, men den kommer säkert.

Vi har under hösten avverkat ett antal trevliga aktiviteter. Vi kom ju "bara" tvåa vid femkampen i Norrtälje, men ett vandringspris ska ju vandra vidare. Besöket vid 4.sjöstridsflottiljen blev ju mycket lyckat. De cirka 45 som deltog fick minsann en mycket god inblick i hur ett effektivt och modernt sjöstridsförband

med blandade kompetenser ser ut idag. Jag är mycket glad över att vi fick detta tillfälle att besöka förbandets fartyg och jag hoppas nu att våra medlemmar som var där sprider sina positiva intryck till resten av våra medlemmar. Läs mer om besöken ombord i detta nummer av Ohoj. Vi har verkligen en hög nivå på vår flotta idag!

Nu den 6 december fortsätter vårt utbyte med förbandet. Vi kommer att representera Flottans Män, tillsammans med Haninge, vid förbandets julavslutning där vi kommer att utdela en premie till den mest välförtjänte sjömannen. Kontakterna mellan oss "de gamle" och förbandets personal utvecklas och känns bra!

Dagen efter, fredagen den 7 december, firar vi som vanligt Lillejul på Balder. Mickes goda julbord och live music kommer att garantera en fin start på julfirandet.

Våra soppkvällar under hösten har besökts av många medlemmar med damer och vi kommer naturligtvis att fortsätta med detta under vintern den sista torsdagen i månaden. Vi har en lång lista på intressanta föredragshållare som kommer att höja kvalitén ytterligare på kvällarna.

Får jag till slut önska Er alla en trevlig och avslappnande jul- och nyårshelg. Vi ses till LilleJul och nästa år.

Kjell

Soppkvällen 27 september

Vid pennan R Stang

Så var det då äntligen dags för Karl-Erik Hedberg och Eron Wersén, ett par av våra medlemmar som under många och strävsamma år arbetat för föreningen, att få ankarmedaljen i guld.

De övriga som uppvaktades denna kväll

var Rolf Blomqvist och Torsten Johansson som fyllt 75 år och av den anledningen fick en tavla. Björn Egman och Bengt Lind inte riktigt lika gamla hade valt att uppvaktas med en blomstercheck. När vi trettiofem som samlats denna kväll hurrat och önskat jubilarerna all lycka de

kommande åren var det dags för ärtsoppa och pannkaka. När så småningom kaffet severades var det dags för Gunnar Bengtsson att ta till orda. Gunnar hade valt att berätta om det latent hot som trots allt finns ute i världen rubriken på föredraget var

Kärnvapen - Vad är läget idag?

Vid pennan Gunnar Bengtsson

Den utveckling som ledde till den första atombomben skedde inom ett utvecklingsprojekt i USA som gick under namnet Manhattan.

Vetenskaplig ledare var professor Oppenheimer. Två bomber användes mot Japan år 1945 för att få slut på Andra Världskriget.

Under senare år är det mest Nordkoreas mer eller mindre misslyckade försök att skaffa kärnvapen samt Irans ökade förmåga till anrikning av uran som har låtit tala om sig, i övrigt är det ganska tyst.

Kärnvapen fungerar idag som ett sorts politiskt vapen som stormakterna och vissa andra inte vågar avstå från men som känns praktiskt taget omöjliga att använda. För att avgränsa ämnet går jag inte in på funktion och verkan av kärnvapen då jag tror att det är känt utan håller mig till de politiska

Samma år, 1964, blev jag befördrad till fänrik. Omtumlande erfarenheter från artilleritjänsten gjorde att jag valde att bli minör. Som blivande minör måste man lära sig att fälla minor vilket skedde ombord på M62 Örskär i Gullmaren på Västkusten. Vi i gruppen planlade och genomförde fällningen utan anmärkning. Sedan skulle övningsminorna bärgas. Vi hade visserligen manövrerat med många fartyg under utbildningen men Örskär hade ångmaskineri. Det innebär viss fördröjning från order via maskintelegrafan på bryggan tills något händer med propellrarna. Bärningen gick långsamt. Chefen blev mer och mer irriterad och tittade oupphörligen på klockan. När vi äntligen var klara blev det högsta fart mot Lysekil. På vägen passerade vi en arbetskutterm från Nya Varvet som tydligen också hade bråttom och därför startat en stor motorbåt som hjälpte till på utsidan. När våra svall träffade motorbåten ser vi till vår förfäran att förtampen brister och sedan aktertampen. Motorbåten var obemannad och rusar nu i 20 knop herrelös mot sin undergång. Alla som seglat på Gullmaren vet ju att alla stränder är bara branta klippor. Vi väntade på ett brak och en rökplym när bränslet tände eld på båten som försvann bakom en udde. Ingenting hände. När vi nådde fram hade båten lugnt lagt sig på sidan i en av de få mader man kan hitta i området. Den enda skadan var en havererad brytpinne till utombordsmotorn. Orsaken till allas brådska var att hinna till Lysekil innan Systemet stängde. Vi elever hade blivit utlovade färska räkor och vin mm. Vi kom naturligtvis för sent men allt ordnade sig. Senare lärde jag mig att för flottan hade fiskhandlaren öppet vid behov och vin frågan hjälpte oss gunrumskamrater från övriga fartyg att lösa.

1968 hade jag avancerat till löjtnant och fått befälet över 214. minsvepardivisionen som divisionschef. Befälsskiftet skulle naturligtvis firas med en god för att inte säga mycket god middag. 2400 skedde vaktavlösning varvid Nisse Ljungberg ansåg att det borde skjutas salut. Ide'n var god men utförandet inte så noga övertänkt. Det blev en rejäl smäll som ekade över hela

Vitså. En dryg meter av vår bastanta reling av ek försvann i havet. Eftersom jag nu var formell chef ansåg jag att vi borde informera flaggskeppet så att man av misstag beordrade beredskapshöjning eller annat dumt. Medan vi diskuterade vem vi skulle skicka som var någotsånär nykter och snabbt uteslöt en av deltagarna så kommer vederbörande vinglande på kajen och ropar "Jag har talat med Flaggkapten allt är OK".

Men det skulle bli värre. När jag blivit varm i kläderna gällde det att få divisionen stridsmässig i alla avseenden. Under en sådan övning fingerade jag flyganfall

så jag skickade en signal till CörlbV och hemställde om reparation på Nya Varvet i Göteborg, samt när vi skulle förtöja.

Väl framme hände ingenting så jag uppsöker Tekniska Förvaltningens Artilleribrå och blir hänvisad av sekreteraren till en viss förvaltare Något självsäker (flaggkadett) undrade jag varför inget hade hänt ombord ännu. Förvaltaren tittade upp från sina papper och inledde en monolog. "Kadetten (nu var jag inte flaggkadett längre) vet tydligen inte att Tjurkö är en stockholmsbåt. All kommunikation går från Stockholm till mig. Det är de som skall betala. Har kadetten överhuvudtaget hört begreppet förvaltningstjänst ".Rösten hade efterhand höjts betydligt Min uniform kändes nu alltför rymlig. Jag lyckades stamma fram ett "Nej Förvaltarn", Gjorde ställningssteg och öppnade dörren. Då hör jag ånyo den kärva rösten som säger " Flaggkadetten är inte den förste som ingenting begriper".Två timmar senare far felet fixat På hösten var det dags för Kustflottans tävlingsskjutningar. Vi deltog i kampen om ASEA-pokalen dvs fartyg bestyckade med 40 mm pjäser. Tävlingen bestod av två moment, dels att bekämpa ett luftmål och dels ett sjömål under begränsad tid. I varje moment fick man skjuta 50 skott. Eldavbrott är den vanligaste orsaken pga laddfel så jag trimmade laddarna i timmar på Artilleriskolans laddapparater på Berga. Inför skjutningen upptäcker jag att av mig utbildad eldledare är avkommenderad innan tävlingen. Jag utser raskt en ny eldledare, en **TVÅ**vinklig kadett som hävdar "Jag kan inte sånt" Det blev snabbutbildning. När det var vår tur att göra anloppet i lv-momentet i tävlingen fick vi iväg 48 skott.Till allas häpnad (inte minst min) föll målet (en fjärrstyrd apparat kallad Humlan) i sjön, tydligen träffad av oss. Vi fick order att bärga och överlämna resterna till skjutstation Stabbo. På förfrågan om var propellern fanns blev svaret "Den hittade vi inte. Senare satte vi upp den i värnpliktsmässen ombord.Del två, dvs bekämpa sjömål gick åt pipsvängen. Dyningen hade ökat, Tjurkö rullade och eldledaren kämpade förgäves vid riktstativet. Nedslagen hamnade dels bara ett hundratal meter från oss och andra skott hade tydligen riktningen mot Gotland. Fartygschefen sög på sin pipa men sa ingenting. Alla visste vad han tänkte.Några dagar senare var vi kadetter kallade till Sjökrigsskolan för genomgång.Plötsligt säger skolchefen, kommandören Ugglå. "Årets segrare i tävlingen om ASEA-pokalen är HMS TJURKÖ. Artilleriofficer flaggkadett Rolf Blomquist" Jag fick stå upp och motta

applåderna. Vid prisutdelningen fick FC förutom silverpokalen under året med inskription också ta emot ett personligt pris. Ett mahognyschatull med sex punchbägare i silver. Jag fick ingenting utom ett bra vitsord.Vi hade lyckats få in 28 träff i Humlan och ett slumpskott i målflotten.Man måste ha träff i båda målen.

överväganden som finns i sammanhanget. Det finns dessutom en påfrestande verklighet för människor som verkar direkt inom systemet med kärnvapen. Jag besökte vid ett tillfälle under Kalla Kriget en bas med kärnvapenbestyckade missiler i England. Förbandschefen berättade att för att hålla uppe moralen vid förbandet fick man ägna onormalt mycket tid åt aktiviteter utanför arbetet och då engagera hela familjerna. Det var tre saker som var särskilt påfrestande, dels vetskapen om att man kanske skulle behöva avfyra missilerna, dels vetskapen om att man själv var ett förstahandsmål och till slut, tjänsten var i sig oerhört tråkig. Hur har man då tänkt när man har anskaffat kärnvapen? Den franske utrikesministern sa för några år sedan: "Har man kärnvapen får man sitta vid de stora pojkarnas bord." Men mer allvarligt finns det två huvudord som har styrt verksamheten. De är:

Avskräckning och (Deterrence)

Andra slags kapacitet. (Second strike capability)

Avskräckningen ledde till ständigt fler och större bomber. Rädslan för ett överraskande anfall ledde till att man ville att motståndaren skulle veta att man alltid kunde slå tillbaka i ett vedergällningsanfall även om man blev överraskad av det första anfallet.

Lösningen blev för USA: s del att man alltid hade bombplan (B52) lastade med atombomber i luften. Senare blev ubåten, bestyckad med missiler med kärnvapen, det vanligaste systemet för att kunna utföra ett andra slag efter ett anfall.

Tankegångarna kring användning av kärnvapen har gått från "massiv vedergällning" till "flexibelt svar" och flera nedrustningsförhandlingar har genomförts utan imponerande resultat. 1986 fanns det 25000 kärnvapen i världen. Idag finns det 22000. Ett "Icke-spridningsavtal" finns i kraft. Detta har skrivits under av många stater bl.a. av Iran men inte av Israel.

Hade det blivit en stor konflikt mellan NATO och WP under det Kalla Kriget hade kärnvapen med stor sannolikhet kommit till användning trots de fruktansvärda konsekvenserna.

Vid ett svenskt besök vid en militärakademi i Moskva 1988 svarade rektorn på en fråga om synen på att använda kärnvapen att det ingår som en normal del av utbildningen. Det finns ingen anledning att tro att det är annorlunda i USA.

Idag finns det nio kärnvapenstater. Dessa är:

Stater	2:a slags kapacitet	anm
USA	Ubåt	
Ryssland	Ubåt	
Frankrike	Ubåt	
England	Ubåt	
Kina	Ubåt	
Indien		Provkör ubåt hösten 2012

Israel
Pakistan
Nordkorea

Ubåt under anskaffning

Osäkert läge

Utvecklingen fortsätter. USA har hösten 2012 beställt nya kärnvapen för 15 miljarder kr. Ryssland bygger en serie på 6 kärnkraftdrivna ubåtar i St. Petersburg. Ubåtarna skall vardera ha 16 missiler med kärnvapen. Indien provkör en ubåt med kärnvapenmissiler just nu och Israel beställer ubåtar i Tyskland till reducerat pris.

Om Iran bryter "Icke-spridningsavtalet" och skaffar kärnvapen är det troligt att flera stater följer exemplet t.ex. Saudiarabien och Turkiet, som bedöms ha tillräckliga både ekonomiska och vetenskapliga resurser. Om hotet från Kina trappas upp kan även Taiwan och Japan gå samma väg.

Det är troligt att vi om 15-20 år har dubbelt så många kärnvapenstater som idag.

Hoppfulla tecken inför framtiden är att kärnvapen trots allt inte använts i krig sedan insatsen mot Japan under andra världskriget.

Hotfulla tecken är det ökade antalet kärnvapenstater, den ökande religiösa extremismen i flera länder och FN:s minskande inflytande.

Sveriges möjlighet att påverka händelseutvecklingen är ytterst begränsad. Vi får vänta och se.

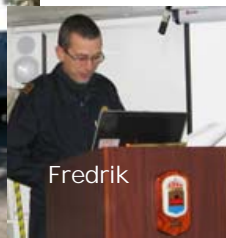

Besöket på 4 sjöstriflj den 6 okt

vid pennan R Stang

Det förband i flottan som våra föreningar har mest kontakt med är 4 sjöstriflj med bas på Berga. Som ett led i den samverkan med övriga FM föreningar på Södertörn som eftersträvas hade vi (FM Nynäshamn) efter att ha fått klartecken på att ett besök ombord vid kaj var möjligt, bjudit in FM Södertälje och Haninge att komma med.

45 medlemmar från de tre föreningarna hade hörsammat kallelsen och var på plats i god tid. Guiderna väntade och kl 1000 fick vi komma in. Uppdelade på tre grupper fick vi så börja vårt besök på de olika enheterna som ingår i förbandet. För den grupp jag kom att tillhöra började visningen på stödfartyget HMS Trossö, där Kn Fredrik Karlsson, EIO berättade

Den 25 oktober var det dags för en ny soppkväll på Balder i närvaro av 34 förväntansfulla. Det inledande minglet förstärktes av våra vänner från Haninge som hade det goda omdömet att först bowla och sedan ansluta till oss. Efter en mustig men samtidigt krämig fisksoppa äskade vår ordförande tystnad inför kvällens föredrag eller snarare kåseri av vår ständigt återkommande Rolf

Blomquist (det var nu sjätte gången, rekord??) och Rolf började som vanligt med ett kärvt budskap " Den som stör ordningen under mitt föredrag får gult kort och efter varning nummer två åker vederbörande ut". Inom två minuter hade två varningar delats ut men sedan satt församlingen som en skolklass på 30-talet Rolf berättar: "Allt jag berättar nu är otroligt men helt sant. Detta är historien hur man INTE skall hantera sprängmedel. Ett under att jag har alla lemmar i behåll. För säkerhets skull lämnar jag nu ut ett Minhorn (rödmärkt dvs laddad så att damerna kan få känna kraften. Skruva sedan försiktigt bort skyddshöljet så skall ni finna blyhornet som är minörens Carpe Diem.

När jag fick min första kontakt med explosivämnen var jag 13 år. M in far var medlem av Frivilliga Skytterörelsen och varje söndag hade man skjutövningar på ortens skjutbana. Jag fick ett underbetalt jobb i markörgraven men i gengäld fick man lära sig att hantera Mausegevärv m/96 när alla ansvariga hade gått hem. På den tiden förvarades gevär och ammunition hemma i lämplig garderob. En lämplig tid att förkovra mitt skytte var när det var föräldrafritt i huset. Ut med bössan och en patron. Vi bodde vid Mälarens strand med gott om sjöfågel. Ett skott gällde för träff sedan var målen som bortblåsta. Verksamheten avbröts eftersom min lillebror skvallrade. Han höll vakt och tyckte att han också skulle få skjuta. Han var bara 7 år så jag vägrade. Men detta var bara början.

Anställd i Kungliga Flottan började värre favor. Till min häpnad blev jag kommenderad som flaggkadett (den finaste grad men kan ha) till minsveparen

Tjurkö. Tjurkö var ingen minsvepare på den tiden utan ingick i skollottillen som utbildade blivande sjöofficerare. Jag tilldelades befattningen AO dvs ansvarig för två 40/48 mm pjäser med fjärrstyrning från ett riktstativ på bryggan. Hela sommaren pekade eldrören åt fel håll

Rapport från regionmötet i Nynäshamn

FM Nynäshamn fick förtroendet att arrangera region mitts möte den 18 oktober.

Jag börjar med en kort bakgrund kring regionmötenas tillkomst och som samtidigt ger en information om Riksförbundets arbete som kan vara intressant för våra medlemmar.

FM bildades 1935 som en förening i Stockholm. Snart bildades föreningar runt om i landet varav Nynäshamn var en bland de tidigaste. Gå in på vår hemsida och läs vår historia under fliken "Om föreningen".

Med flera föreningar följde att vi behövde en Riksorganisation. Redan då beslutades att hålla en Lof-konferens tillsammans med Riksårsmötet på våren och en Lof på hösten. Denna ordning har varit bestående ända tills för några år då man av kostnadsskäl blev tvungna att dra ner på antalet Lof.

Det blev billigare och bättre om föreningarna inom regionerna (mitt, syd, väst och nord) träffades mer regelbundet, som regel två ggr per år för att dryfta gemensamma intressen.

Viktigt för medlemmarna att veta att både Riksårsmöten och Lof-möten är öppna för alla medlemmar att delta i även om man av platsbrist måste begränsa deltagarantal. Här gäller först till kvarn och en önskan är att så många som möjligt av våra medlemmar deltar.

I år hölls regionmöte nr 2 i Nynäshamn vilket gjorde att vi öppnade för FM Gotland att delta.

Mötet fick rum mellan två färjor och i en underbar lokal på Månberget där man kunde blicka nästan över till Visby.

I region Mitt ingår Norrtälje, Västerås, Stockholm, Haninge, Södertälje, Haninge, Nynäshamn och Norrköping. Linköping tillhör från och med i år Norrköping. Som ordförande utsågs Örjan Sterner, Sthlm och att föra anteckningar Bo Schagerberg, Nynäshamn.

Sammanlagt 20 deltagare var anmälda och ett antal för både FM Nynäs och regionen viktiga frågor avhandlades som att vi skall ha god representation från regionen i Riksförbundet och hur lång tid man får vara invald i Riks styrelse. Lars Bjärsjö från valberedningen noterade att det till våren troligen blir omval på samtliga poster. Se sista insidan i FM (tidskriften).

Andra punkter som behandlades var rekrytering och Riks och föreningarnas hemsidor liksom femkampen i Norrtälje där FM Nynäs tog hem andraplatsen. Av rapporterna från föreningarna framgick att regionens föreningar är aktiva överlag, att bekymmer med lokaler kan uppstå men som är på god väg att lösas. Nästa regionmöte kommer att hållas i april 2013 vecka 16 eller 17 på Drottning Victorias Örlogshem. Om detta kommer att stå kommande O'Hoj. Bosse S

om fartyget och dess uppgifter. Efter en gedigen föreläsning av Fredrik om fartyget fick vi sedan gå runt och se både manöverbrygga och maskin och allt där emellan.

Vi var alla nöjda med den genomgång som Fredrik haft och det var dags att i stället gå ombord på kustkorvetterna.

41.kvdiv Gävle och Sundsvall

Vi möttes på kajen av vår ciceron Kn Andreas Arvidsson 1 M på Gävle, som började överösa oss med fakta om fartygen "Fartygets L 57m, B 8m, Djup 2m, Dep 400 ton 3 dieselmotorer om vardera 2.560 kW som driver tre

vattenjetaggregat fart c: a 30 knop. Bemanning 22 Officerare och 18 sjömän. För aktiv spaning har korvetterna yt- och luftspaningsradar och för passiv spaning utrustning som känner av varifrån andra radarstationer sänder. Fartygen har ett avancerat stridsledningssystem, som utan mänsklig styrning kan utvärdera ett eller flera hot och automatiskt sätta in de effektivaste motåtgärderna. Ubåtsjaktsystemet är uppbyggt kring en lågfrekvent släpsonar och en högfrekvent skrovfast sonar för spaning och mål-utpekning. Bestyckning: åtta sjömålsrobotar RBS 15, fyra ubåtsjakttorpeder, en 57 mm allmålskanon och en 40 mm allmålskanon. Minor och sjunkbomber kan medföras".

Att vi kommit ombord på ett mycket kvalificerat ytstridsfartyg var det ingen som inte noterade när vi fick gå runt i fartyget.

Inponerade över vad vi fått se under visningen av dessa två enheter i förbandet promenerade vi till den nya matsalen där vi skulle äta lunch.

Under lunchuppehållet försökte vi smälta all information vi fått tillsammans med maten vi ätit, en tuff uppgift, samtidigt som vi försökte förbereda oss för eftermiddagens visning av Minjakt- och minröjfartygen.

Kullen Koster Spårö

I god tid hade vi förflyttat oss till den pir där 42. minröjningsdivisionens fartyg låg förtöjda. Fanjunkare Olle Odh, SonO på Ven, tog emot oss och vi började med att gå en rundtur på däck för att bli införstådda med den materiel man sjösätter för att kunna dedektera och förstöra

ROV

utlagda minor. Olle berättar att fartygen är byggda i plast efter den så kallade sandwichmetoden. Skrovet består av en tjock kärna av PVC-plast, en väldigt stark konstruktion som är framtagen för att klara kraftiga mindetonationer. Dessutom är plasten omagnetisk, något som är mycket fördelaktigt vid minröjning.

Modificeringarna till Kosterklass består i huvudsak av nya sensorer ROV (sonaren som letar efter minor under vattnet), nytt stridsledningssystem och nya fjärrstyrda undervattensfarkoster. Fartyget är också det enda minröjningsfartyget i världen som har ett avancerat luftförsvar. Besättningen består av 14 officerare och 14 sjömän. Fartygen är bestyckade med en 40 millimeters allmålspjäs, med radarstödd elledning samt kulsprutor för närförsvar. Dessutom finns möjlighet att fälla minor och sjunkbomber.

Fortsatt intresserade hade vi så ett fartyg kvar att besöka, HMS Spårö. Vi välkomnades ombord av en ung sjöman William Magnusson, som visade sig vara fartygets köksmästare. HMS Spårö och systerfartyget Sturkö nu efter ombyggnad

helt nya möjligheter att insätta röjdykare. I det som tidigare var svepdurk finns nu ändamålsenliga klargöringsplatser för dykaggregat och torkställ för dräkter. En ordentlig vagg för RIB-båten har tillkommit tillsammans med en mängd anpassningar för att fylla på luft eller vårda dykmateriel. Tryckkammaren som används för att vårda skadad dykare har fått eget utrymme liksom klargöringen av dykaggregaten. Fartygen har dessutom behållit förmågan till minjakt vilket gör dem extra mångsidiga. Att kunna röja minor med röjdykare är nödvändigt inte minst i hamnar eller andra tränga vatten där fartyg inte kan manövrera. Trots avancerade tekniska system är det inte mycket som kan

42 mröjdiv

Allt inspekteras noggrant

tävla med den mänskliga förmågan. Fartygen har mycket goda manöveregenskaper och används dessutom för jakt på bottenavståndsmminor och arbetar i kustnära farvatten. De medför undervattensfarkoster typ Uven och är förberedd för framtidens undervattensfarkost, ROV S.

Regält imponerade av Williams genomgång av fartyget lämnade vi så småningom förbandet. Den minnesgode kan erinra sig att jag i O´Hoj 2/12 efter att under soppkvällen 29 mars ha

lyssnat på C4 Kmd Jonas Wikström föredrag skrev; "Vi som hade förmånen att få lyssna på Jonas kände oss alla styrkta i själen, dels därför att vi fortsatt kan tro på flottans förmåga, (även om vi skulle vilja se flera likannde förband på havet) men inte minst genom att få lyssna till en så entusiastisk och stolt förbandschef".

Efter besöket ombord på flottiljens fartyg, imponerade av både teknik och inte minst hur rent och putsat allt var, till sann glädje för en föredetting, är det lätt att förstå att detta är ett lyckligt förband med hängivna medarbetare.

